

дѣлнѣй, съ най хубавы-тѣ дарбы украсеннѣй чело-
вѣче!

Правило 5) Прилагателни-тѣ се промѣнвають
въ сжществителны, кога они ставать предметъ на
наши-тѣ мысли, Н. п.: Der Geizige verdient nicht
unsere Achtung, сребролюбивѣй не заслужва наше-то
почитаніе. Der Lasterhafte macht sich unglücklich, по-
рочнѣй прави себе си злополученъ. Das Schöne ent-
zückt mich, хубаво-то ме восхищава.

Забъльезка). Кога едно прилагателно е въ
множеств. число и трѣба да се употреби като сж-
ществително; то тогава му се отсичя крайное и.
Примѣръ: Gelehrte thun mehr Gutes, als Ungelehrte;
учени хора струвать по много добро, а не неучени.
(вмѣсто die Gelehrten) и проч.

Правило 6) Въ Нѣмскій языкъ има нѣкои при-
лагателни, които *нищо* не управлявають; както: Ein
guter, schöner und edler Mann. Има впрочемъ други
прилагателни, които изисквають, спорядь свойство-
то на Нѣмскій языкъ, да се постави подиря ѣмъ
или *родителнѣй*, или *дателнѣй* падежь (т. е.: управ-
лявають го). — и именно:

а) Прилагателни-тѣ които управлявають *роди-
теленъ* падежь сж слѣдующи-тѣ: *bedürftig*, унуж-
дентъ; *bewußt*, извѣстенъ; *eingedenkt*, (прилаг. не-